

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Opći je sud počinio pogrešku kad je smatrao da je žalbeno vijeće bilo u pravu kada je primijenilo zaključke iz ranijih presuda Općeg suda i to presuda HELLM i ΧΑΛΛΟΥΜΙ i HALLOUMI na ovaj predmet. U tim predmetima nije bila riječ o certifikacijskim žigovima nego o drugim vrstama žigova, i to o zajedničkim i običnim žigovima Europske unije. Osnovna funkcija takvih žigova je da služe kao oznaka trgovačkog podrijetla proizvoda (veći broj trgovaca povezanih članstvom u udruzi u slučaju zajedničkog žiga). Suprotno tomu, certifikacijski žigovi nemaju osnovnu funkciju označavanja podrijetla, nego razlikovanja razreda proizvoda, i to proizvoda koji su certificirani jer su u skladu s pravilima za dozvoljenu uporabu certifikacijskog žiga HALLOUMI i za njih je dano odobrenje da budu napravljeni sukladno tim pravilima. Štoviše, relevantna javnost u tim ranijim presudama Općeg suda razlikovala se od relevantne javnosti u ovom predmetu.
2. Opći je sud pogrešno zaključio da ranijem nacionalnom žigu – nacionalnom certifikacijskom žigu u ovom predmetu – u potpunosti nedostaje razlikovni karakter u smislu razlikovanja certificiranih proizvoda od onih koji to nisu; pogrešno smatrajući da je žig opisni; pogrešno dovodeći u opasnost nacionalnu zaštitu nacionalnog žiga; i pogrešno dovodeći u pitanje valjanost navedenog žiga u postupku povodom prigovora pred EUIPO-m.
3. Opći je sud počinio pogrešku prilikom usporedbe žigova i ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu. Pogrešno je pristupio ovim pitanjima kao da je raniji žig žig koji označava podrijetlo a ne certifikacijski žig. Nije priznao ranijem žigu nikakvu razlikovnost kao certifikacijskom žigu, tj. kao da razlikuje proizvode koji su zapravo u skladu sa standardima certifikacijskog žiga i koje su zapravo napravili proizvođači koje je ovlastio nositelj certifikacijskog žiga. Jednako tako, nije razmotrio kako se certifikacijski žigovi obično koriste (tj. nepromjenjivo s razlikovnim imenom, žigom ili logotipom). Nije razmotrio značenje i važnost osporavanog žiga Europske unije, posebice time što nije razmotrio ima li element „HALLOUMI” neovisni razlikovni karakter u potonjem žigu kao znak koji, suprotno činjenicama, upućuje na to da su proizvodi obuhvaćeni osporavanim žigom Europske unije certificirani.
4. Opći sud nije uzeo u obzir nacionalne odredbe i sudsku praksu u pogledu dosega i učinaka nacionalnih certifikacijskih žigova. Uvjeti i modaliteti zakona država članica o certifikacijskim žigovima nisu bili usklađeni prema direktivama o žigu br. 89/104 ⁽¹⁾ ili 2008/95 ⁽²⁾ ali Uredba o žigu Europske unije propisuje da takvi nacionalni žigovi mogu činiti temelj ranijih prava koja sprječavaju registraciju žigova Europske unije. Takva prava trebalo bi razmatrati u odnosu na nacionalnu sudsku praksu i nacionalne odredbe, po analogiji s različitim nacionalnim pravima prema članku 8. stavku 4. Uredbe o žigu Europske unije (koja prava također nisu usklađena i u velikoj mjeri se razlikuju po svojoj prirodi, opsegu i učinku od države članice do države članice).

⁽¹⁾ Prva direktiva Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 1989., L 40, str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 2008., L 299, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. prosinca 2018. uputio Amtsgericht Erding (Njemačka) – U.B. i T.V. protiv Eurowings GmbH

(Predmet C-776/18)

(2019/C 82/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Erding

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: U.B., T.V.

Tuženik: Eurowings GmbH

Prethodno pitanje

Treba li u slučaju otkazivanja leta prema članku 5. Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ početi od toga da postoji ponuda preusmjerenja koja putnicima omogućuje da stignu u konačno odredište unutar dva sata od planiranog vremena dolaska i onda ako se zamjenski prijevoz izvrši do druge zračne luke koja nije navedena u potvrdi o rezervaciji, ako se ta zračna luka nalazi u istoj regiji?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. prosinca 2018. uputio le Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luksemburg) – EU protiv Caisse pour l'avenir des enfants

(Predmet C-801/18)

(2019/C 82/14)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EU

Tuženik: Caisse pour l'avenir des enfants

Prethodna pitanja

1. Jesu li tijela nadležna za sustav socijalne sigurnosti prve države članice (u konkretnom slučaju Caisse pour l'avenir des enfants (Fond za budućnost djece, Luksemburg)) sukladno preuzetim obvezama Zajednice na temelju članka 45. UFEU-a, Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica⁽¹⁾, te Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti⁽²⁾, posebno njezina članka 4., dužna isplatiti obiteljska davanja državljaninu druge države članice, ako slijedom dvostranog međunarodnog ugovora sklopljenog između prve države članice (Luksemburg) i treće zemlje (Brazil) priznaju, uz iste uvjete za priznavanje tih naknada, pravo na obiteljska davanja za svoje državljane i osobe koje u njima prebivaju?
2. U slučaju potvrdnog odgovora te ako načelo prihvaćeno u sudskoj praksi GOTTARDO⁽³⁾ treba proširiti na kontekst obiteljskih davanja, može li se tijelo nadležno za sustav socijalne sigurnosti i posebno za obiteljska davanja – u konkretnom slučaju Caisse pour l'avenir des enfants, državna ustanova nadležna za obiteljska davanja u Velikom Vojvodstvu Luksemburga – pozvati na objektivno opravdanje koje se temelji na tvrdnjama o ogromnom financijskom i administrativnom opterećenju na koje nailazi dotično upravno tijelo, kako bi opravdalo nejednakost u postupanju između državljana zemalja ugovornih stranaka (dotičnog dvostranog ugovora) i drugih državljana zemalja članica Europske unije?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavlja[n]ju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42., i ispravak SL 2016., L 87, str. 36.)

⁽²⁾ SL L 166, str. 1.

⁽³⁾ Presuda od 15. siječnja 2002., Gottardo, C-55/00, EU:C:2002:16